

รายงานการประชุมการประชุมการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในองค์กร คปสอ.ภูเก็ต

ประจำปี ๒๕๖๖

วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๖

ณ ห้องประชุมสำนักงานสาธารณสุขอำเภอภูเก็ต

ผู้เข้าประชุม

๑. นายสมพร อุ่นคำ	สาธารณสุขอำเภอภูเก็ต
๒. นางนิภาวรรณ อุ่นคำ	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
๓. นางจันทร์เพ็ญ เอี่ยมจันทร์	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ
๔. นางผกา สุธงษา	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
๕. นายภวตล ไสภารุ่งเรือง	นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ
๖. นางจันจันธิษฐ์ แผลติตะ	เจ้าพนักงานสาธารณสุขปฏิบัติงาน
๗. น.ส.ณัฐธิดาภรณ์ เหง้ามูล	นักวิชาการสาธารณสุข
๘. น.ส.เกศินี อินทร์อักษร	นักวิชาการสาธารณสุข
๙. น.ส. กัญญารัตน์ เชื้อบุญมี	นักวิชาการสาธารณสุข
๑๐. น.ส.นาตยา มีโสภา	นักวิชาการเงินและบัญชี
๑๑. นายธีรณัฐ คำตัด	เจ้าพนักงานธุรการ
๑๒. น.ส.สุภาพร ดอนเมืองพรม	แพทย์แผนไทย
๑๓. น.ส.วรรณวิสา กงภูธร	นักวิชาการสาธารณสุข
๑๔. น.ส.ทาศิภา สุธงษา	นักวิชาการสาธารณสุข
๑๕. น.ส. สุภาวดี สอนสุภาพ	พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ
๑๖. น.ส.ชนิษฐา ศรีพล	นักวิชาการสาธารณสุข
๑๘. น.ส.หนึ่งฤดี โกษาจันทร์	เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุขปฏิบัติงาน
๑๙. นายธีรวงศ์ ธรรมแก้ว	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านกลาง
๒๐. น.ส.บุษบา คำนั้น	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติ
๒๑. นางเยาวภา ศรีบูรินทร์	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลปลาบ่า
๒๒. นางจันทิมา บุณนาค	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลท่าศาลา
๒๓. นายจตุรงค์ ศรีบูรินทร์	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
๒๔. น.ส.กนกพร เจริญไชย	นักวิชาการสาธารณสุข
๒๕. น.ส.ภาวิณี วันทองสุข	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
๒๖. น.ส.มนต์จันทร์ พิมพ์ใจ	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสวนตม
๒๗. น.ส.ภัทรรัศม์ สมสินธิ์	เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุขปฏิบัติงาน
๒๘. นายกิตติศักดิ์ สีหะเนตร	พนักงานบันทึกข้อมูล
๒๙. น.ส.จันทิรา ไชยอาสา	พนักงานทำความสะอาด

เริ่มประชุม ๐๙.๐๐ น.

เรื่องประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

๑. สถานการณ์โรคไข้เลือดออก

ประเทศไทย (ข้อมูลตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๖)

ผู้ป่วยสะสม จำนวน ๒๗,๓๗๗ อัตราป่วย ๓๘.๒๔ ต่อประชากรแสนคน เสียชีวิตสะสม จำนวน ๒๓ ราย อัตราป่วย

ตายร้อยละ ๐.๐๘

จังหวัดเลย (ข้อมูลตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖)

ผู้ป่วยสะสม จำนวน ๒๖๖ ราย อัตราป่วย ๔๑.๗๔ ต่อประชากรแสนคน ยังไม่พบผู้เสียชีวิต

อำเภอที่มีอัตราป่วยสูงสุด คือ อำเภอด่านซ้าย อำเภอนาดวัง อำเภอหนองหิน ตามลำดับ

อำเภอภูเรือ (ข้อมูลตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖)

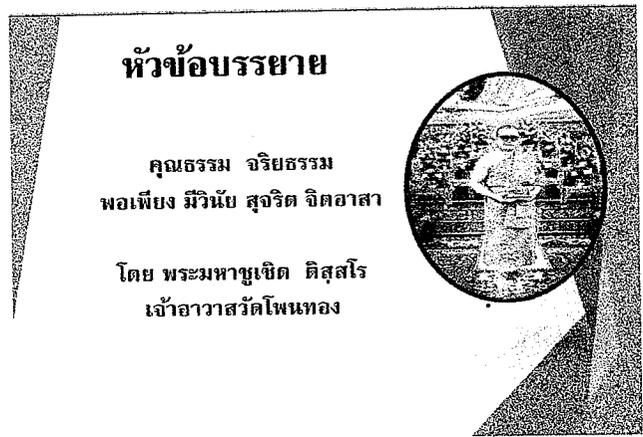
ผู้ป่วยสะสม จำนวน ๓ ราย อัตราป่วย ๑๓.๓๐ ต่อประชากรแสนคน ยังไม่พบผู้เสียชีวิต

ที่มา: กรมควบคุมโรค, ระบบรายงานเฝ้าระวังโรค R๕๐๖

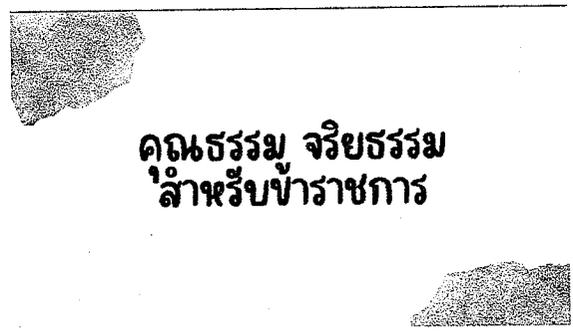
มติที่ประชุม รับทราบ

การบรรยายพิเศษ เรื่องคุณธรรม ๔ ประการ “พอเพียง มีวินัย สุจริต จิตอาสา”

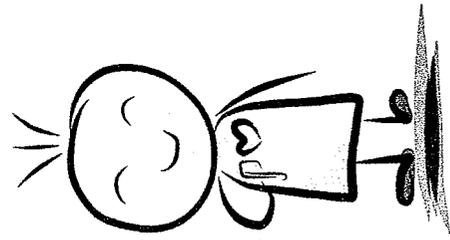
- โดย พระมหาชูเชิต ติสสโร ตำแหน่ง เลขานุการเจ้าคณะอำเภอภูเรือ

การส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในองค์กร
-โดย นายสมพร อุ่นคำ ตำแหน่ง สาธารณสุขอำเภอภูเรือ

“ คนมีคุณภาพ ” หมายถึง
 สอนที่มีความรู้
 ความสามารถ
 ความชำนาญในวิชาชีพ
 และสามารถ
 เรียนรู้ตัวเองและครอบครัวได้
“ คนมีคุณธรรม ”
 หมายถึง เป็นคนดี
 คิดดี และประพฤติดี
 ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น
 มีเมตตา กรุณา ตนเองและผู้อื่น
 เป็นคนใฝ่รู้อยู่เสมอ รู้จักตนเอง
 เสียสละเพื่อส่วนรวม
 มองการณ์ไกล ไม่ประมาท
 และมีศีลธรรม
 ... พระราชาชาตรี ...

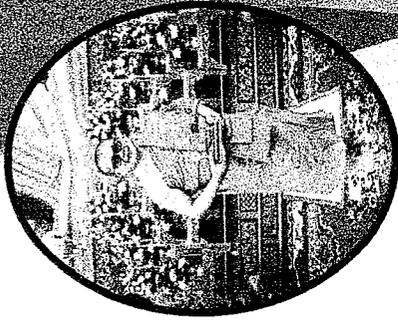
เมื่อไม่ได้พัฒนาที่จิตใจ
 จะพัฒนาตัวในใจ ก็ไร้ผล
 การพัฒนาจึงต้องเริ่มที่ใจคน
 เพื่อเกิดผลพัฒนาที่ตัว

FB/ThanavuddhoStory

หัวข้อบรรยาย

คุณธรรม จริยธรรม
 พอเพียง มีวินัย สุจริต จิตอาสา

โดย พระมหาชูเชิด ติสฺโสโร
 เจ้าอาวาสวัดโพหนอง

▶ คุณธรรม

หมายถึง พระธรรมปิฎก (2540)

ได้กล่าวว่า คุณธรรมเป็นคุณภาพของจิตใจ
 กล่าวคือ คุณสมบัติที่เสริมสร้างจิตใจให้ดีงาม ให้เป็นจิตใจที่สูงส่ง
 ประณีต และประเสริฐ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2540)
 ได้ให้ความหมายของคำว่า คุณธรรม หมายถึง คุณสมบัติที่ดี

พอเพียง

- ▶ พุทธศาสนา อธิบายว่า ความพอเพียงประกอบด้วย
- ▶ ความพอดี (มัชฌิมาปฏิปทา) คือ ทางสายกลางในการดำเนินชีวิต
- ▶ ความพอเหมาะ (มัตตัญญูตา) คือ ความรู้จักประมาณในการบริโภค
- ▶ เพื่อสนองความต้องการตามความเหมาะสมและความจำเป็น
- ▶ โดยให้ความสุขสำคัญแก่คุณค่ามากกว่าคุณค่าเทียม เช่น
- ▶ การเลือกซื้อสินค้าที่มีราคาเหมาะสมกับฐานะเพื่อประโยชน์
- ▶ ในการใช้สอย แทนที่จะเลือกรื้อซื้อสินค้าราคาแพงเพียงเพื่อแสดง
- ▶ ความมีหน้ามีตาในสังคม
- ▶ ความพอใจ (สุข) คือ รู้จักพอใจกับทรัพย์ที่หามาได้ด้วย

พอเพียง

- ▶ พอเพียง" ตามหลักพุทธศาสนา คือ ทางสายกลางในการ
- ▶ ดำเนินชีวิตที่มีความพอดีระหว่างการพัฒนาทางวัตถุและการพัฒนาทางจิตใจ
- ▶ โดยมีการบริโภคตามความเหมาะสมและความจำเป็น มีเป้าหมายอยู่ที่ความ
- ▶ พอใจหรือความสุข 4 ประการ คือ สุขจากการมีทรัพย์ สุขจากการจ่ายทรัพย์นั้น
- ▶ สุขจากการไม่มีหนี้สินสิ้นพันตัว และสุขจากการงานที่สุจริต

คุณธรรม ค่านั้ แสนมีค่า
เป็นจรรยา พื้นฐาน ประการหนึ่ง
ใช้ต้องซื่อ ต้องแกร่ง แข็งแรงบึง
เพียงเข้าถึง ซึ่งความดี ย่อมมีเอง
คุณธรรม อยู่ในใจ ใช้ไม่หมด
มีปรากฏ ว่าใคร ใช้แล้วสูญ
กลับยิ่งเพิ่ม เต็มพลัง ทวีคูณ
ให้เจริญ พูนสุข ทุกเวลา
จงรักษา คุณธรรม นานาชาติ
สุจริต สมถะ อหิงสา
ใช้น้ำใจ มีไมตรี มีเมตตา
แทนศัตรู อาวุธ หยุตธรรม

▶ จริยธรรม

คำว่า "จริยธรรม" แยกออกเป็น จริย + ธรรม
ซึ่งคำว่า จริย หมายถึง ความประพฤติหรือกิจที่ควรประพฤติ
ส่วนคำว่า ธรรม มีความหมายหลายประการ เช่น คุณงามดี, หลักคำสอนของศาสนา
หลักปฏิบัติ เมื่อนำคำทั้งสองมารวมกันเป็น "จริยธรรม" จึงมีความหมายตามตัวอักษร
"หลักแห่งความประพฤติ" หรือ "แนวทางของการประพฤติ"
จริยธรรม เป็นสิ่งที่ควร ประพฤติ มีที่มาจากทฤษฎีหรือคำสั่งสอน
ของศาสนา หรือใครก็ได้ที่ได้เป็นผู้มีจริยธรรม และได้รับความเคารพนับถือมาแล้ว

คนแบบไหนมีวินัยในตนเอง

- ▶ มีความอดทน อดกลั้น
- ▶ มุ่งมั่นตั้งใจ
- ▶ มีความรับผิดชอบ
- ▶ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค
- ▶ ขยันหมั่นเพียร
- ▶ ใฝ่หาความรู้ มีเหตุผล
- ▶ รักษาคำพูด ตรงต่อเวลา
- ▶ รู้จักวางแผนและแบ่งเวลาเป็น
- ▶ เปิดใจรับทุกคำแนะนำหรือคำติชม และนำความผิดพลาดมาปรับปรุง แก้ไข
- ▶ เมื่อมีวินัยในตนเองแล้วตัวมีวินัยเพื่อส่วนรวมด้วย

สุจริต

- ▶ สุจริต หมายถึง ความซื่อตรง ความซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่น
- ▶ ยึดเหนี่ยวในการรักษาความจริง ความถูกต้อง ความเป็นธรรมทั้งปวง
- ▶ ถ้าปฏิบัติราชการทำที่ไม่ซื่อตรง ไม่ซื่อสัตย์ของบุคคลอื่นที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวม
- ▶ เข้าใจ “สุจริต” ผ่านหลักธรรมของศาสนา
- ▶ ในพุทธศาสนา สุจริต หมายถึง การดำเนินชีวิตที่ตั้งงามใน 3 ระดับ คือ
- ▶ เริ่มต้นด้วยการคิดดี (มีในสุจริต) แล้วแสดงออกเป็นการพูดดี (วิจิสุจริต) และทำดี (กายสุจริต)

วินัย

- ▶ เข้าใจ “วินัย” ผ่านหลักธรรมของศาสนา
- ▶ คุณธรรม “วินัย” มีปรากฏในคำสอนของศาสนาต่างๆ ดังนี้
- ▶ ในพุทธศาสนา วินัยเป็นอุบายสำหรับสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อย
- ▶ ในสังคม โดยคำว่า “วินัย” หมายถึง อุบายสำหรับฝึกให้กายวาจา
- ▶ ควบคุม
- ▶ ให้บุคคลปฏิบัติตามกติกากฎทางสังคมเพื่อการอยู่ร่วมกันด้วยความเป็น
- ▶ ระเบียบเรียบร้อย กติกากฎทางสังคมนี้หมายรวมถึงกฎ ระเบียบข้อบังคับ
- ▶ คำสั่ง กฎหมาย และข้อตกลงทางสังคมอื่นๆ ที่สร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อย และความสามัคคีในหมู่คณะ

“วินัย” เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งในส่วนบุคคลและใน

- ▶ ส่วนรวม กล่าวคือ ในส่วนบุคคล วินัยจะทำให้บุคคลสามารถแก้ไข
  - ▶ ความรู้ความสามารถและประพฤติตนปฏิบัติงานได้ถูกต้องและ
  - ▶ เป็นประโยชน์ในส่วนรวม
  - ▶ วินัยนั้นจะทำให้หน่วยงาน สังคม ตลอดจนชาติบ้านเมือง
  - ▶ มีความแข็งแกร่งสามารถปฏิบัติภารกิจต่างๆ ร่วมกันได้เป็นอย่างดี
  - ▶ เอกภาพ วินัยจึงเป็นปัจจัยหรือพลังอย่างสำคัญ ในการสร้างสรรค
  - ▶ ความเป็นปึกแผ่นเรียบร้อยและความเจริญมั่นคงให้แก่บุคคลและส่วนรวม
- (พระบรมราโชวาท ในพิธีพระราชทานกระบี่โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
โรงเรียนนายเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศ ณ สวนอัมพร วันที่ 7 มิถุนายน 2544)

จิตอาสา

- ▶ เข้าใจ “จิตอาสา” ผ่านหลักธรรมของศาสนา
- ▶ จิตอาสาในพุทธศาสนา คือ กุศลโดยสร้างสามัคคี โดย จิตอาสา
- ▶ เริ่มจากจิตใจที่มีพรหมวิหารธรรม 4 ประการคือ
- ▶ 1. เมตตา ความรัก ความปรารถนาให้ผู้อื่นมีความสุข
- ▶ 2. กรุณา ความสงสาร ความปรารถนาช่วยผู้อื่นพ้นทุกข์
- ▶ 3. มุทิตา ความพลอยยินดีที่เห็นคนอื่นได้ดีมีความสุขจริงใจ
- ▶ 4. อุเบกขา ความเป็นกลางใจโดยไม่ยึดมั่นร่ำรวย ไม่ต่ำเอียง

สังคหวัตถุ

หรือวิธี สงเคราะห์คนอื่น 4 ประการ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันก็ได้

- ▶ 1. ทาน คือ การให้หรือการแบ่งปันสิ่งของ ความรู้ และประสบการณ์ อันใด
- ▶ 2. ปิยวาจา คือ การพูดจาสุภาพอ่อนหวานเพื่อให้กำลังใจ คำแนะนำ คำตักเตือนเป็นต้น
- ▶ 3. อัตถจริยา คือ การบำเพ็ญประโยชน์แก่ผู้อื่นด้วยกำลังกายและ กำลังปัญญาเป็นต้น
- ▶ 4. สمانัตตตา คือ การวางตนเสมอต้นเสมอปลาย ดังคำกล่าวที่ว่า
มีสุขร่วมเสพ มีทุกข์ร่วมต้าน

วิธีการแสดงออกทั้งจิตอาสาทั้ง 4 ประการนี้ เปรียบเสมือนเริ่มสลักหรือกาใจ
ที่เชื่อมประสานสมาชิกในสังคมให้ผูกสัมพันธ์กลมกลืนสามัคคีกัน

การปกครองและบริหารที่ดี ตามหลักธรรมาปฏิบัติ ผู้บริหารงานต้องมี
“ประมุขที่ลึบ” คือ คุณลักษณะความเป็นผู้นำที่ดี อันเป็นคุณสมบัติ
ที่สำคัญของหัวหน้าผู้บริหาร ลงมาถึงหน่วยงานทุกระดับ
ให้สามารถปกครอง และบริหารองค์กรที่ตนรับผิดชอบ ให้ดำเนิน
ไปถึงความสำเร็จ มีประสิทธิภาพ ให้ถึงความเจริญ รุ่งเรือง
และสันติสุข อย่างมั่นคง

คุณธรรม จริยธรรม สำหรับข้าราชการ

คุณธรรม จริยธรรม สำหรับข้าราชการ ประกอบด้วย
หลักการ ๔ ประการ คือ

๑. หลักการครองตน
๒. หลักการครองงาน
๓. หลักการครองคน
๔. หลักการครองชาติ

คุณธรรม จริยธรรม
สำหรับข้าราชการ

คือ การใช้หลักธรรมาปฏิบัติในการบริหารงานทุกระดับ
ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการ และผู้บริหารระดับต้น ระดับกลาง
หรือระดับสูง ให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพสูง
โดยการปกครองและบริหารที่ดี (Good Governance)

๒. ผู้มีลักษณะมิตรธรรม คือ ผู้มีคุณธรรมของมิตรที่ดี ๗ ประการ

- ๑.) เป็นผู้ห่วงรัก
- ๒.) เป็นผู้หาเคารพบุชา
- ๓.) เป็นผู้หาสมบัติ
- ๔.) เป็นผู้รู้จักพูดจาโดยมีเหตุผลและหลักการ
- ๕.) เป็นผู้อดทนต่อถ้อยคำที่ล่วงเกิน วิชาเศษ วิจารณ์ ชกถาม
- ๖.) สามารถชี้แจงเรื่องที่ยังยกซึ่งข้อให้เข้าใจถูกต้อง
- ๗.) ไม่ชักนำให้อริหวนะ ไม่ชักจูงไปในทางเสื่อม

๑. หลักการครองตน ประกอบด้วยหลักธรรม ดังต่อไปนี้

๑. เป็นผู้มุงุคลิกภาพที่ดี คือ เป็นผู้มุงุสสุภาพกาย และสุงุสภาพจิต
ที่ดี

๑.) สุงุสภาพกายที่ดี คือ เป็นผู้มุงุสสุภาพอหามยที่ดี มีท่วงท่า
กริยา การแต่งกาย ที่สุงุภาพ เรียบร้อย สะอาด และดูสง่างาม

๒.) สุงุสภาพจิตที่ดี คือ เป็นผู้มุงุมีวัธยาดีใจคอที่งาม มีศีลธรรม
ได้แก่ ครัทธา ตีล สุตตะ จาคะ วิริยะ สติ สมภาวิ และปัญญา

๒. หลักการครองงาน ประกอบด้วยหลักธรรม คือ อิทธิบาท ๔

๑. รู้จักหลักการปฏิบัติต่อกันด้วยดี ระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา ตามหลักการของพระพุทธเจ้า ชื่อ "มุทิตาจิต" มีเนื้อความว่า

"มุทิตาจิต" คือ ทิดเบื่องต่ำ เจ้านาย หรือผู้บังคับบัญชา พึงบำรุงบ่าว คือ ผู้ใต้บังคับบัญชา ด้วยสภาวะ ๕ คือ

- ๑.) ด้วยการจัดงานให้ตามกำลัง
- ๒.) ด้วยการให้อาหาร และบำเพ็ญจรรยาวัธ
- ๓.) ด้วยการรักษาพยาบาลให้หายเจ็บไข้
- ๔.) ด้วยแจกของมีรสดีแปลกๆ ให้กิน
- ๕.) ด้วยปล่อยใจให้สุมย

๑. หันเห ความรักงาน
๒. วิธีเห ความเพียร
๓. จิตเห ความเป็นผู้มีใจจดจ่ออยู่กับการทำงาน
๔. วิมังสา ความเป็นผู้รู้จักพิจารณาเหตุ สิ่งเกิดผล ในการปฏิบัติงานของตนเอง

๓. หลักการครองคน ประกอบด้วยหลักกรรม ดังต่อไปนี้

๒. เป็นผู้มีส่วนช่วยสัมพันธภาพที่ดี ด้วยคุณธรรม คือ
พรหมวิหารธรรม และสังคหวัตถุ

- พรหมวิหารธรรม ๔ ประการ สังคหวัตถุธรรม ๔ ประการ
๑.) เมตตา	๑.) ทาน
๒.) กรุณา	๒.) ปิยวาจา
๓.) มุทิตา	๓.) อุตถจริยา
๔.) อุเบกขา	๔.) สมาสีตตา

ส่วนบ่าว หรือลูกน้องผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เมื่อเจ้านาย
หรือผู้บังคับบัญชาทำกรุบกรายอย่างหนึ่งแล้ว ก็พึงปฏิบัติ
อะไรคร่าให้เจ้านาย

- ๑.) ลูกป็นทำงานก่อนนาย
- ๒.) เลิกการทำงานที่หลังนาย
- ๓.) ถือเอาแต่ของทนายให้
- ๔.) ทำงานให้ดี
- ๕.) หน้าที่ของนายไปสรรเสริญ

กล่าวโดยย่อ คือ

ผู้บังคับบัญชา กับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา พึงปฏิบัติต่อกัน
ตั้งค้ำหนักปกครอง ให้การบริหารแต่โบราณ กล่าวว่

“อยู่สูงให้หนอคนดำ อยู่ต่ำให้หนอคนนาย”

๔. หลักธรรมาภิบาล
คือ คุณธรรมของนักปกครองที่การบริหารที่ดี
(Good Governance)

๑.) หลักความถูกต้อง คือ มีการพิจารณา ตัดสินใจ และ
สั่งการด้วยความถูกต้องตามกฎหมายระเบียบขององค์กร

๒.) หลักความเหมาะสม คือ รู้จักคิด พูด ทำ ปฏิบัติงาน
ได้เหมาะสม ถูกกาลเทศะ บุคคล สิ่งของ และสถานการณ์

๓.) หลักความบริสุทธิ์ คือ สั่งการ กระทำกิจการงาน
ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

๔.) หลักความยุติธรรม คือ มีการสั่งการ และปฏิบัติต่อ
ผู้เกี่ยวข้อง และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้วยความชอบธรรม
ของพื้นฐานแห่งหลักการ เหตุผล และข้อมูล
ที่ถูกต้อง เชื่อถือได้ ตรงประเด็น และด้วยความเที่ยงธรรม

ทั้งนี้ ให้รัฐธรรมนูแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐

กำหนดค่าขิมสร้างสรรค์ ๕ ประการ ได้แก่

๑. การยึดมั่นและยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง
๒. ความซื่อสัตย์สุจริตและความรับผิดชอบ
๓. การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
๔. การปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
๕. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

รัฐธรรมนูแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐
ผู้ตรวจการแผ่นดินกำหนดค่าขิมหลัก สำหรับผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๗ ประการ ดังนี้

๑. การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
๒. การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ
๓. การยึดถือประโยชน์ของประเทศไทยชาติเหนือกว่าประโยชน์
ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
๔. การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย

มาตรฐานทางจริยธรรม สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มาตรฐานทางจริยธรรมตามรัฐธรรมนูแห่งราชอาณาจักรไทย
(ฉบับพุทธศักราช ๒๕๔๐ - ฉบับพุทธศักราช ๒๕๖๐)

รัฐธรรมนูแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นรัฐธรรมนูฉบับแรกของไทย
ที่ได้มีการบัญญัติเรื่องคุณธรรม และจริยธรรมไว้ในฐานะที่เป็นเรื่องสำคัญ
โดยมาตรา ๗๗ กำหนดให้ "รัฐต้องจัดให้มีแผนพัฒนาการเมือง จัดทำมาตรฐาน
ทางคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ และพนักงาน
หรือลูกจ้างของรัฐ เพื่อป้องกันการทำทุจริตและประพฤติมิชอบ และเสริมสร้าง
ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่"

๕. การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย
และไม่เลือกปฏิบัติ

๖. การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง
และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง

๗. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ
โปร่งใส และตรวจสอบได้

๘. การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุข

๙. การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร